

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus Societatea cu Răspundere Limitată „Baruh Adonai”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Baruh Adonai” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 6 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-353/24
NR. PIGD 2-21189686-01-3ra-19042024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloaie,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

30 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de SRL „Baruh Adonai”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 decembrie 2021, SRL „ Baruh Adonai” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea răspunsurilor Primăriei mun. Chișinău nr.S-21/2778AP din 25.11.2021 și nr.03-111/7370 din 13.12.2021, obligarea Primăriei mun. Chișinău să execute cerințele din petiție.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 18 noiembrie 2021 în conformitate cu cerințele p. 23 din Regulamentului privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 306 din 30 martie 2000, reclamantul a depus la pârât o petiție, prin care a solicitat acordul de schimbare a destinației unei părți din imobil, la care a anexat actele solicitate: 1 - Studiu de examinare a modificării destinației, emis de către proiectantul ASP; 2 - Aviz pentru schimbarea destinației imobilului, emis de Ministerului Mediului al RM; 3 - Un document care atestă dreptul de proprietate asupra imobilului; 4 - Buletinul de identitate a administratorului solicitantului.

3. A notat că, la 25 noiembrie 2021 pârâtul a transmis un răspuns, prin care a indicat că este necesar de a prezenta acordul notarial al coproprietarilor și acordarea autorizației de reamenajare a clădirii datorită instalării unei uși în unitatea sanitară. A susținut reclamantul că, aceste cerințe nu au nici o legătură cu obiectul cauzei și nu sunt direct prevăzute de lege pentru modificarea destinației unui imobil sau a unei părți a acestuia.

4. A explicat că, la 13.12.2021 pârâtul a emis răspunsul nr. 03-11 1/7370, prin care a refuzat eliberarea avizului de reamenajare, continuând, însă, să solicite în mod nejustificat obținerea consimțământului notarial din partea coproprietarilor părții separate a construcțiilor. Totodată, pârâtul a făcut trimitere, într-o manieră generală și abstractă, la diverse norme legislative, fără a stabili o legătură de cauzalitate concretă între acestea și obiectul speței, intrând astfel într-o contradicție evidentă atât în raport cu propriile argumente, cât și față de concluziile favorabile reținute în Studiul de examinare a schimbării destinației și în Avizul pentru schimbarea destinației imobilului, emise de Ministerul Mediului, referitoare la schimbarea destinației părții separate a construcțiilor.

5. A relevat că, potrivit pct. 5 și pct. 19 din Regulamentul menționat, autorizația de modificare a destinației unei construcții poate fi emisă și în privința unei părți distincte a clădirii, prevederi ce consacră posibilitatea eliberării autorizației fără impunerea unor condiții suplimentare neprevăzute de lege. În acest context, solicitarea eronată a pârâtului privind prezentarea consimțământului notarial al coproprietarilor altei părți separate a imobilului apare ca fiind lipsită de temei legal.

6. A mai reținut, că în temeiul pct. 20 din același Regulament, reclamantul beneficiază de un drept direct și neîngrădit de a obține aprobarea schimbării destinației unei părți din imobil, în vederea optimizării utilizării bunului și a realizării veniturilor urmărite. Prin refuzul de a acorda autorizația, prin suspendarea nejustificată a termenului de soluționare a cererii și prin impunerea nelegală a unei condiții suplimentare, respectiv acordul notarial, pârâtul a încălcat în mod direct drepturile reclamantului, făcând trimitere, într-o manieră abstractă și nesuținută de o fundamentare juridică pertinentă, la dispoziții legale fără legătură concretă cu situația dedusă judecății și formulând răspunsuri lipsite de rezonabilitate.

7. În final a conchis că, acțiunile constând în suspendarea nejustificată a termenelor de soluționare a petiției și, în consecință, neemiterea în termenele legale a actului de autorizare, desfășurate în condițiile impunerii unor cerințe excesive pentru realizarea unor obligații neprevăzute de lege, precum și emiterea unor răspunsuri lipsite de rezonabilitate și invocarea abstractă a normelor legale, constituie un precedent de încălcare a drepturilor reclamantului, drepturi afectate prin activitatea administrativă nelegală a pârâtului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 17 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Baruh Adonai” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 30 mai 2023, SRL „Baruh Adonai” a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 mai 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 06 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de SRL „Baruh Adonai” și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil cu nr. cadastral 0100208.202.02 din str. Tighina nr. 27/1, mun. Chișinău aparține cu drept de proprietate în mărime de 1/2 cotă parte lui Babici Boris și Babici Elena, iar 1/2 cotă parte reclamantei SRL „Baruh Adonai”.

12. Reclamantul SRL „Baruh Adonai” prin cererea din 18.11.2021, solicită autorității pârâte autorizație de schimbare a destinației construcției menționate, din comerț depozit - în comerț, prestări servicii.

13. Instanța de apel a evidențiat că, autoritatea pârâtă a solicitat reclamantului SRL „Baruh Adonai” să prezinte acordurile coproprietarilor bunului imobil, autentificate notarial și a certificatului de urbanism pentru proiectare, luând în considerație faptul că construcția cu nr. cadastral 0100208.202.02 din str. Tighina nr. 27/1, mun. Chișinău, nu aparține în exclusivitate SRL „Baruh Adonai”, iar, în studiul de fundamentare privind schimbarea destinației în încăperile depozitului se prevăd lucrări de resistemizare prin edificarea unor pereți despărțitori pentru amplasarea grupului sanitar și a unei alte încăperi, lucrări pentru care este necesar certificatul de urbanism pentru proiectare.

14. Reiterând prevederile pct. 18, 22, 24, 32, 33 din Regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 306 din 30 martie 2000, instanța de apel a stabilit cu certitudine că reieșind din răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr.S-21/2778AP din 25.11.2021, autoritatea pârâtă a acționat în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, iar răspunsul nr.S-21/2778AP din 25.11.2021 este unul legal și întemeiat.

15. La caz, instanța de apel a concluzionat că din punct de vedere procedural, Primăria mun. Chișinău a acționat în corespundere cu prevederile art. 81 Cod administrativ în coroborare cu art. 6¹ din Legea privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător nr.160 din 22.07.2011 și a suspendat examinarea cererii reclamantului SRL „Baruh Adonai” din 18.11.2021, până la prezentarea unor acte suplimentare și necesitatea obținerii unui alt act permisiv.

16. Prin urmare, instanța de apel a constatat fără echivoc că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actelor administrative contestate - răspunsurile Primăriei mun. Chișinău nr.S-21/2778AP din 25.11.2021 și nr.03-111/7370 din 13.12.2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 10 aprilie 2024, SRL „Baruh Adonai” declară recurs împotriva deciziei din 6 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicită admiterea recursului, casarea

integrală a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

18. În motivarea recursului, invocă în esență argumente similare celor formulate în cererea de apel. Suplimentar, relevă că hotărârile instanțelor de fond sunt apreciate ca fiind arbitrare și bazate în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a circumstanțelor cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

20. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

21. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

22. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 14 martie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.121).

24. Cererea de recurs a fost depusă la 9 aprilie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

25. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului urmează să însușească, în condițiile Codului

administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

26. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

27. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

28. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

31. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

32. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

34. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

35. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

36. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de SRL „Baruh Adonai”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc